

Ανίσταρι 55

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 256

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΜΑΪΟΥ 1954

ΤΟ ΒΑΣΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Αναζητών την παρηγορίαν, και εις την έλπιδα ακόμη, την οποίαν δίδει και ή πλέον άριστος δημοσιογραφική πληροφορία περί έκδηλώσεως της προθέσεως των άρμοδίων ν' ασχοληθούν με την μελέτην της λύσεως των δημοσιοπαλληλικών προβλημάτων, άνευρίσκει ο δημῳλος εις τόν καθημερινόν Αθηναϊκόν τύπον πληροφορίας, όπως τας ακόλουθους:

... Προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης αδέχεται τό επίδομα βιβλιοθήκης των Δικαστικών κλπ. μέχρι 50%, επί του βασικού μισθοῦ, ...

... Ο Υπουργός των Στρατιωτικών συνεκάλεσε μετά των άρμοδίων οικονομικών παραγόντων διά τόν καθορισμόν του επιδόματος Στολής των στρατιωτικών εν γένει ...

... Μελετάται υπό των άρμοδίων ή αύξησης του εξ 600 χιλ. επιδόματος κινήσεως εις πάντας τούς οικονομικούς υπαλλήλους ...

Εκ πάντων τούτων ούδέν έτερον διαπιστοθται ειμή τό *υπερμετρον* αλλά και ένδεικνυμένον ένδιαφέρον των διαφόρων Υπουργών διά τούς υπαλλήλους της άρμοδιότητός των. Και με δλην την ελικρίνειαν του άγνωστου συνδικαλιστοῦ δέν έχομεν παρά νά ευχαρῳμεν ολοψύχως τούς Υπουργούς αυτούς διά τοῦτο και νά εύχρηθῳμεν εις αυτούς, όπως συνεχίσουν μετά του αυτοῦ ένδιαφέροντος, διά την έτι περαιτέρω βελτίωσιν της θέσεως τούτων, τούς οποίους δέν ζηλεύομεν άλλα μακαρίζομεν.

Εάν ριψῳμεν όμως έν βλέμμα εις τό Υπουργείον Παιδείας και έξετάσωμεν άνευ προκαταλήψεως τό θέμα τοῦτο και ιδίαν τόν τομέα των οικονομικών διεκδικήσεων του κλάδου, δυστυχῶς δέν θά διαπιστώσωμεν εις τοιοῦτον βαθμόν ένδιαφέρον από δεκαετηρίδας ολοκλήρου.

Κατ' επανάληψιν από την στήλην αυτήν έγράφησαν με δλον τόν πόνον, τόν όποιον αισθάνεται ο διδάσκαλος, οι λόγοι οι επιβάλλοντες, όπως μή θεωρηθῳ οὔτος ο τελευταίος τροχός της υπαλληλικής αμάξης. Έτονίσθη κατ' επανάληψιν, ότι είναι ανάγκη νά έξισωθῳ οὔτος βαθμολογικός και μισθολογικός με τούς άλλους υπαλλήλους.

Δυστυχῶς όμως ώμίλει εις ὄτα μή ακουόντων και τά ζητήματα του παρεπέμποντο εις τας καλένδρας—φωνή βοῶντος έν τῇ έρήμῳ.

Ο διδάσκαλος, επί μίαν 25ετιαν περίπου, με την Όμοσπονδίαν του επί κεφαλῆς πάντα, διεξάγει ένα άγώνα σκληρόν διά τά ζητήματά του τά επαγγελματικά και οικονομικά. Εις τόν άγώνα αυτόν άγωνίζεται μόνος, έντελῶς μόνος, ενώ θά έπρεπε νά εἶχε συμπαράστασιν του άλλους τούς φυσικούς προϊστάμενους του από του Διευθυντοῦ του Σχολείου μέχρι και του εκάστοτε Υπουργοῦ του.

Πάντες οι άνωτέρω, μηδενός έξαιρουμένου, έπρεπε νά ένωστήσουν τήν φωνήν των μαζί του και νά φωνάξουν, νά διαφωτίσουν τόν λαόν και τας κυβερνήσεις, νά έπιστήσουν τήν προσοχήν τούτων, νά άρουν εμπόδιανά κλείσουν τά στόματα των έχθρων του δασκάλου και της πατρίδος και νά άποκατα-

ΕΠΑΝΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
○
«ΔΗΜΟΣΙΟ-Υ. ΠΑΛΛΗΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ»
Δημόσιοι Υπάλληλοι
ένισχύσατε τήν Έφημερίδα σας.

... τήν φωνήν των μαζί του και νά φωνάξουν, νά διαφωτίσουν τόν λαόν και τας κυβερνήσεις, νά έπιστήσουν τήν προσοχήν τούτων, νά άρουν εμπόδιανά κλείσουν τά στόματα των έχθρων του δασκάλου και της πατρίδος και νά άποκατα-

... τόν δρόμον και από τό άλλο είναι αυτός, όστις ακολουθεῖ τόν δρόμον αυτόν με πίστιν και άφοσίωσιν, με θέρμην και άποφασιστικότητα, με ζήλον και άυταρτησίαν.

... θέλομεν νά πιστεύωμεν, ότι οὔτος άνταποκρίνεται εις τας

προσδοκίας της πολιτείας και τας απαιτήσεις της φυλής μας. Αὐτά ακούομεν καθημερινῶς, αὐτά βλέπομεν εις τόν καθημερινόν τύπον, αὐτά έκπέμπονται από ραδιοφῳνους, όταν μας ύμνοῦν. Θέλομεν νά πιστεύωμεν, ότι μας λέγουν τήν αλήθειαν. Και μας τήν λέγουν.

Ακόμη γνωρίζομεν και κάτι άλλο: "Οτι ο σημερινός διδάσκαλος άνυψῳθη πνευματικῶς εις σημείον αξιοζήλευτον. Γράφει βιβλία, άρθρα εις έφημερίδας και περιοδικά, κάμνει διαλέξεις έπιστημονικοῦ περιεχομένου, όμιλίας κ.λ.π., κ.λ.π.

... Έχει φυσικόν δυναμισμόν και είναι ένα από τά προοδευτικώτερα και ζωηρότερα μέλη της κοινωνίας. Οτι τῷ άντεθέτῳ τό έφερει εις πέρας ὄψ' οίασθῳποτε συνθήκας και άν εδρέθῳ οὔτος.

Πιστεύομεν, ότι οὐδεις θά τοῦ άρνηθῳ, ότι είναι ένας εκ των κυριωτέρων συντελεστῶν της τελευταίας έποποιίας της φυλής μας είτε μαχόμενος ο ίδιος εις τά πεδία των μαχῶν ως έφ. αξιωματικός ή άπλός στρατιώτης, είτε ως συντελεστής και δημιουργητής των νεωτέρων Έλλήνων ήρώων, τούς οποίους ένεπότισε με άγάπην πρὸς τήν πατρίδα και άφοσίωσιν εις τά ιδανικά του έθνους.

Αντιθέτως όμως παρ' όλα αὐτά και παρά τήν άνεξάντλητον ὄμονοιήν, τήν όποιαν έχει επίθετα και τόν σεβασμόν που τρέφει πρὸς άπάσας τας προϊστάμενους του άρχας, δέν έτυχε της στοργῆς, της ήτο αξίως εκ της παραδειγματικῆς και αξίας Ιδιαιτέρας προσοχής στάσεως του.

Δέν είδε ποτέ ζητήματά του νά τεθούν εις τήν ανατομικήν τράπεζαν και νά μελετηθῳν με άνωγειμηνικότητα.

Η διοίκηση της Όμοσπονδίας διαμηνηύουσα τό πικρόν παράπονον του διδ. κόσμου, από της πρώτης στιγμῆς, που ανέλαβε τήν εδθῳνην της διαχειρίσεως των ζητημάτων του κλάδου, δι' άλλεπαλλήλων παραστάσεων και ὄμοινημάτων διεφώτισε τούς άρμοδίους, ως πρὸς τήν άδικίαν, ήτις προσγίγνεται εις τούς διδασκάλους έναντι των άλλων δημοσίων υπαλλήλων και ήτις βαρύνει τήν ψυχήν τούτων και έζήτησε τήν άρσιν ταύτης.

Παρουσιασθεῖσα άπαξ εις τόν Στρατάρχη, δις τόν τέως Υπουργόν του Συντονισμοῦ, δεκάκις και πλέον εις τόν τέως Υπουργόν της Παιδείας και δις τούλάχιστον της έβδομάδος εις τόν Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας, διεξέτραγώδησε τήν μειονεκτικήν θέσιν των διδασκάλων και γενικώτερον τας έλλείψεις της Δημ. Εκπῳσεως.

Ανέπτυξε λεπτομερῶς εις τούτους, ότι δέν νοείται Παιδεία εις τήν χώραν με διδασκάλους πνευμένους και λαμβάνοντας ~~μεινῳτατά~~ ~~κατώτερον~~ ~~του~~ ~~των~~ ~~καρτερῳτων~~

... Παρά τήν περιφρόνησιν αυτήν, τήν όποιαν μόνον ο διδάσκαλος δοκιμάζει, οὔτος έδωσε τό παρόν παντοῦ και πάντοτε άνευ μνησικακίας και γογγυσμοῦ με τήν έλπιδα, ότι αἱ προϊστάμενά του άρχαι θά άντιληθῳν δχι μόνον τας ὄποχρεῳσεις του αλλά και τά δικαιώματά του, ως άνθρώπου και ως Έλληνοσ πολίτου.

Δέν ήξίωσεν, ως έδικαιοῦθο, Ιδιαιτέραν μεταχείρισιν διά τήν εις τά άπρόσιτα βουνά διαμονήν του, ένθα μόνον αυτός ζη από τούς υπαλλήλους, άλλ' έζήτησεν ίσην και μόνον ίσην, καθ' ὅσον ως άνθρώπος και ως μέλος μιας και της αὔτης κοινωνίας έχει τας αὐτάς με δλους τούς πολίτας ανάγκας.

Φρονοῦμεν, ότι και ο στόμαχος των διδασκάλων είναι των αὐτών διαστάσεων με δλων των άλλων, έχει και αὐτός οικογένειαν και έπιθυμει νά μορφῳση ταύτην, προσβάλλεται κατά τόν αυτόν ακριβῳς τρόπον υπό των μικροβίων των άσθενειῶν, καταστρέφονται αἱ ένδυμασίαι του εις τό αὐτό χρονικόν διάστημα, ως και των άλλων και τέλος έχει και αὐτός τήν αὐτήν ανάγκην ψυχαγωγίας, έκτός εάν πρέπη πάντες νά ὀδηγηθῳν εις τας νευρολογικῶς κλινικῶς από μαρασμόν, γαγονός, δπερ διαπιστοθται εκ των πολλαπλών περιπτώσεων των συναδέλφων μας, όστινες νοσηλεύονται συνεχῶς εις τά νοσοκομεία και τας νευρολογικῶς κλινικῶς.

Απησχόλησε ποτέ τούς άρμοδίους τό τί θά συμβῳ εις περίπτω-

